

човими питаннями, які вирішують у межах мотиваційного поля. Заохочення стимулюють працівника робити самому все можливе для досягнення стратегічних завдань.

З іншого боку задля ефективного використання заохочень необхідною є адекватна система оцінки діяльності працівників портового підприємства. Таку систему можна формувати на різних засадах. Дієвим підґрунтям формування та реалізації стратегії розвитку підприємств портової діяльності в сучасних умовах є збалансована система показників.

Таким чином, в процесі розвитку трудового потенціалу портових підприємств головним завданням є забезпечення відповідності його кваліфікації сучасним умовам функціонування організації. Важливими є визначення основ різноманітних підходів та розробка механізму їхньої адаптації до умов функціонування конкретних підприємств портової діяльності. Багато проблем існує в сфері теоретичного забезпечення практичної реалізації мотиваційних систем портових підприємств. Специфіка діяльності портових підприємств має враховуватися в процесі обґрунтування системи засад адаптації механізму розвитку їх персоналу до сучасних умов. Сучасна модель інноваційного розвитку підприємства портової діяльності має бути орієнтована на висококваліфіковану та ініціативну робочу силу, інтегровану в систему виробництва. Крім того, повинна передбачатися та забезпечуватися безперервність процесу збагачення знань і підвищення кваліфікації. Без врахування принципу гнучкості організації праці не можна досягти відповідного рівня продуктивності праці.

*Пустовіт О. Г.,
асистент кафедри «Економіка підприємства і підприємництво
на морському транспорті»,
Одеський національний морський університет*

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ЕТАПУ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПОРТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

На сучасному етапі розвитку України особливого значення набуває фактор утвердження її як дієздатної морської держави. Це зумовлене низкою тенденцій як глобального, так і внутрішнього характеру [1].

Системна криза економіки обумовлює необхідність посилення уваги до процесів регулювання, стимулювання та розвитку інфраструктурних галузей економіки, однією з яких є транспортна галузь.

Підприємства портової діяльності мають велике значення для розвитку економічної системи та забезпечення експортних потреб України. Для відповідності потребам країни морські порти повинні надавати конкурентоспроможну на міжнародному рівні портову інфраструктуру і якісні послуги в коротко-, середньо- і довгостроковій перспективах. Потреба в довгостроковому плануванні особливо гостро відчувається у сфері розвитку портової інфраструктури — життєвий цикл проектів у морських портах охоплює десятиліття, що обумовлює необхідність довгострокового прогнозування попиту на портову інфраструктуру, її впливу на економіку та екологію. Портове господарство країни є найважливішою складовою внутрішньої транспортної інфраструктури і внутрішнього ринку взагалі, розвиток яких повинен активно сприяти підвищенню ефективності суспільного виробництва в Україні.

Світова практика свідчить, що функціонування і розвиток портового господарства країни передбачає активну участь держави як регулюючого органу і суб'єкта ринкових відносин. При цьому враховуються не тільки особливості самого морського транспортного бізнесу, але і політичні, економічні, соціальні умови. Вся сукупність даних факторів і визначає специфіку системи регулювання портового господарства в тій чи іншій країні.

Портові підприємства протягом свого існування відчують постійний вплив внутрішніх і зовнішніх факторів. Зовнішні фактори, якими є законодавство країни, політика держави, конкурентне середовище та інші, є в сучасних умовах досить активними і динамічними. Навколишнє середовище вимагає певної поведінки на ринку, використання адекватних методів і способів, коштів для досягнення позитивного результату.

Портові підприємства як господарюючі структури в ринковій економіці змушені діяти в жорстких конкурентних умовах. Тому внутрішня структура, структура управління, фінансові потоки, форма власності будь-якого підприємства повинні відповідати вимогам сформованої економічної та законодавчої ситуації. Існує необхідність постійної оптимізації різних елементів господарюю-

чою структури, тобто по суті реструктуризації. Основною формою перетворень є процес реструктуризації як механізм комплексного розвитку підприємства.

Реструктуризації періодично підлягають всі підприємства, незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та видів діяльності, рентабельності, в тому числі прибуткові. Реструктуризація в серії портової діяльності є актуальною на сучасному етапі розвитку економіки України.

Сучасний процес реструктуризації підприємств портової діяльності має бути процесом ефективної інтеграції методів і підходів в сферах організації виробництва, фінансового менеджменту, антикризового управління, організаційного проектування, управління персоналом, стратегічного менеджменту, інноваційного менеджменту, управління проектами, бізнес–інжинірингу, управління змінами тощо. Таке поєднання методів необхідне для забезпечення ефективного переходу на новий етап розвитку портової діяльності.

В зарубіжних бізнес-структурах, зокрема в сфері портової діяльності, що працюють у відносно стабільних ринкових умовах, процес реструктуризації носить частіше еволюційний характер і проходить менш болісно. В якості основної проблеми реструктуризації портових підприємств України слід відзначити суттєве зниження стійкості в процесі радикальних перетворень. Тому необхідно розробити механізм управління реструктуризацією портової діяльності, який забезпечить збереження стійкості в процесі стратегічного розвитку підприємств.

Література

1. Щодо стратегічних пріоритетів реалізації потенціалу України як морської держави / Аналітична записка. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/832/>
2. Мазур И. И., Шапиро В. Д. Реструктуризация предприятий и компаний: Учебное пособие для вузов / И. И. Мазур, В. Д. Шапиро. Под общей редакцией И. И. Мазура. — М.: Экономика, 2001. — 456 с.
3. Бельх Л. П., Федотова М. А. Реструктуризация предприятия / Л.П. Бельх, М. А. Федотова — М.: ЮНИТИ, 2001. — 336 с.